

மொழியும் அகராதியும்

Language and Dictionary

B. Vijayakumar

Dept of Modern Indian Languages and Literary Studies,
Gauhati University, Assam, 781014, India
email: vijayakumar.ciil@gmail.com

Published: 20 April 2024

To cite this article (APA): Vijayakumar, B. (2024). மொழியும் அகராதியும்: Language and Dictionary. *Journal of Valartamil*, 5(1), 15–24. <https://doi.org/10.37134/jvt.vol5.1.3.2024>

To link to this article: <https://doi.org/10.37134/jvt.vol5.1.3.2024>

ஆய்வுச் சுருக்கம்: சொற்களின் பொருளை அறிய அகராதி பயன்படுகிறது. முற்காலத்தில் இதற்கு நிகண்டுகள் பயன்பட்டன. தற்காலத்தில் உள்ள அகராதிகள் மொழி பயிலும் மாணவர்களுக்கும் தமிழ் ஆர்வலர்களுக்கும் மிகுந்த பயன் தருவதாகும். மேலும், கலைச்சொல்லாக்கத்திற்கும் அகராதிகள் மிகுந்த பயன் தருவனவாக உள்ளன. அகராதிகள் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாகவும் இருந்து வருகிறது. ஒரு மொழி வளம் பெறுவதும், செழுமை பெறுவதும் நிலைத்து நீடித்து நிற்பதற்கும் அம்மொழியின் அகராதிகளே முதன்மை காரணமாகின்றன. அந்தவகையில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு அகராதிகளின் பங்களிப்பினைப் பற்றி விளக்குகிறது இக்கட்டுரை.

முக்கிய வார்த்தைகள்: தமிழ் அகராதி, நிகண்டு, சொல், பொருள்

Abstract: Dictionary is used to know the meaning of words. In earlier times 'Nigandu' s were used for this. The present-day dictionaries are of great use to language learners and Tamil enthusiasts. Dictionaries are also very useful for vocabulary building. Dictionaries have been instrumental in the development of language. A language's lexicon is of prime importance for its growth, development and sustainability. Thus, this article explains about the contribution of dictionaries to the development of Tamil language.

Key words: Tamil lexicon, Tamil Dictionary, word, meaning etc. v

மொழியும் அகராதியும்

முன்னுரை

மொழி சைகையில் தொடங்கி இனக்குழு அடையாளமாக மாறி இனத்தின் அடையாளமாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது. நாளும் புதிய சொற்களை உருவாக்கி மொழியின் தன்மையை மேன்மையடையச் செய்வதற்கு அகராதிகள் உறுதுணைபுரிகிறது. நமது எண்ணங்களைப் பிறருக்கும், பிறரது எண்ணங்களை நமக்கும் சொல்வண்ணமாக எடுத்தாள்வதற்கு மொழி இன்றியமையாப் பங்கு வகிக்கிறது. மொழியானது இனத்தின் அடையாளத்தை; எண்ணத்தின் ஓட்டத்தை வெளிப்படுத்தும் கருவியாகும். அதோடு மட்டுமல்லாது மக்களின் வாழ்வியலை சித்தரிக்கும் உயிர் நாடியாகவும், வரலாற்றைப் பறைசாற்றும் மூலமாகவும் செயல்படுகிறது.

மொழியும் அதன் சிறப்பும்:

மொழியானது கருத்துப் பரிமாற்றத்தை உலகறியச் செய்வதோடு எண்ணப் பிறழ்வுகளைச் சிந்தனைப்படுத்துவது மொழியின் சிறப்பு. மொழி வரலாற்றை எழுதப்பயன்படும் உத்திகளில் மிக்க ஆற்றல் உடையது ஒப்பியல் முறை (comparative method) ஆகும். ஒரு குடும்பத்தின் பல்வேறு மொழிகளை ஒப்பிட்டு ஆராயும் முறைதான் ஒப்பியல் முறை எனக்கருதுகின்றனர். பல மொழிகளை ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து அவையனைத்தும் தொல்மொழி (proto language) ஒன்றிலிருந்து கிளைத்திருக்க வேண்டும் என ஒப்பியல் ஆய்வு மொழியியலாளர்கள் கூறுகின்றனர்" (சக்திவேல்.சு.தமிழ்மொழி வரலாறு ப.44) மொழியின் சிறப்பிற்கு வாணிபம் முக்கிய காரணமாகவும் விளங்கியது. கடல் கடந்து வாணிபம் மேற்கொள்ளும் பொது ஒரு மொழி மற்றொரு மொழியோடு கலந்து கலைச் சொற்கள் பல உருவாவதுடன் மொழி வளர்ச்சியும் அடைகிறது.

மொழியும் ஆளுமையும்:

பல்லாயிரக்கணக்கான மொழிகள் உலகில் பேச்சு, எழுத்து மொழியாக வலம் வருகின்ற போதும் ஆளுமை மிக்க மொழியே வளமை பெறுகிறது. மொழியானது பன்னெடுங்காலமாக நிலைத்து நீடித்து நிற்பதற்கு வரிவடிவம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமைகிறது. மொழி வலம் பெற்று செம்மாந்து நிற்பதற்கு இலக்கண இலக்கிய வளம்

பெற்று வாழும் மொழியாக வலம் வந்து எல்லோராலும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக ஒலிபெயர்ப்புடன் (Translation) வடிவம் பெறும்போது ஆளுமை மிக்கதாகிறது.

தமிழில் அகராதி

தமிழில் அகராதி தொல்காப்பியம் நிகண்டு என்று வளர்ந்து 1594 அகராதி நிகண்டு இரேவணச்சித்தர் என்பவரது அகராதியே முதல் அகராதியாகும் என்றும் கூறுவதுண்டு. தெலுங்கிலும் செய்யுள் வடிவில் நிகண்டுகள் தோன்றி 17 ஆம் நூற்றாண்டில் செளரப்பகவி இயற்றிய அகராதி வெளிவந்தாலும் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் தான் அகரவரிசைப்படுத்தப்பட்ட ஆந்திர தீபகை வந்ததாகவும் கன்னடத்தில் 'இரன்னகந்த' என்ற நிகண்டு முதல் அகராதியாயக் கொள்ளப்பட்டாலும், 1894 -ல் வெளிவந்த கன்னட - ஆங்கில அகராதியே சிறந்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. மலையாளத்தில் 1846 - ல் பெய்லி பாதிரியார் வெளியிட்ட மலையாள ஆங்கில அகர முதலி முதல் நூலாகக் கருதப்பட்டது.

சொற்கள் உருவாக்கத்திற்கு அகராதிகள் இன்றியமையாததாகிறது. "தமிழில் தான் அகராதி முதன்முதலில் வெளிவந்தது என்றும், 1679 -ல் தமிழ் - போர்ச்சுகீசிய அகராதியும், 1719 - இல் தமிழ் ஆங்கில அகராதியும், 1819 - ல் சதுரகாதியும் வெளிவந்தது என்றும், 1838 -ல் யாழ்பாணத்தில் மானிப்பாய் அகராதியும், 1842 -ல் வின்சலோ அகராதியும், 1834 - ல் ராட்லரின் அகராதியும் பின்பு ஏராளமான அகராதியும் வெளிவந்தன." (திருநாவுக்கரசு. இரா- தமிழ் அகராதியில் ஆய்விடங்கள் 2008:2). தமிழில் அகராதி என்று குறிப்பிடப்படும் சொல்லானது ஆங்கிலத்தில் லெக்சிகோகிராபி (Lexicography) என்னும் சொல்லால் அழைக்கப்படுகிறது. "லெக்சிகோகிராபி எனும் சொல் லெக்சிகோ (lexico). கிராபி (graphy) எனும் இரு சொற்களாலான கூட்டுச்சொல், லெக்ஸிகோ என்பதற்குச் 'சொல்' என்பது பொருள். கிராபி என்றால் ' எழுதுதல்' லெக்ஸிகோ கிராபி என்பதற்குச் சொற்களை எழுதுதல் என்பது சொற்பிறப்பியல் அடிப்படையிலான பொருளாகியுள்ளது. இதனடிப்படையில் பார்கின்ற பொழுது லெக்ஸிகோ கிராபி என்பது "சொற்களை அகராதி வடிவில் எழுதுதல்" எனப் பொருள் தருகிறது. இதன் மறுபிறத்தே லெக்சிகாலஜி எனும் சொல்லின் பின் கூறான 'Logy' என்பதன் மூலச்சொல்லான 'logos' என்பதற்கு அறிதல், கற்றல்(Learning) அல்லது அறிவியல் (Science)

மொழியும் அகராதியும்

என்பதன் பொருள். எனவே, லெக்சிகாலஜி என்பதற்குச் சொற்களைப் பற்றிய அறிவியல் அல்லது அறிவியலாய்வு என்பது பொருள்.(மானதயன் பெ. அகராதியியல்- ப.2).

அகராதிகளின் தோற்றுவாய்:

“அகராதி என்னும் சொல் முதன் முதலில் திருமந்திரத்தில் தான் இடம் பெற்றது என்பார் செயதேவன் என்றும், அகராதி என்னும் சொல்லை இன்று வழங்கும் பொருளில் முதன் முதலில் கையாண்டவர் வீரமாமுனிவர் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. அகராதி, களஞ்சியம், அகராதியின் வகைகள் போன்றவற்றின் விளக்கங்களும் பலபொருள் ஒரு சொல், ஒரு பொருட் பன்மொழி போன்றவற்றை அறிய அகராதி உதவும் என்றும் தலைச்சொல் இலக்கணம், பொருள், சொற்கள் தெரிவு செய்ய வேண்டிய நூல்கள், சுருக்கக் குறியீடு இவற்றிற்கான விதிகளை வகுத்தபின் அகராதி பணியைத் தொடங்க வேண்டும் (திருநாவுக்கரசு. இரா - தமிழ் அகராதியில் ஆய்விடங்கள் 2008:4) என்று தொடக்க நிலையை எடுத்துரைக்கிறார்.

ஒரு சொல்லுக்குப் பல பொருளும், பல சொல்லுக்கு ஒரு பொருளும் கொண்ட மொழியே சிறப்புடையதாகக் கருதப்படுகிறது. காலம் கடந்து சுவடுகள் பதித்த மொழியே பல்லோர் போற்றும் வாழ்வியல் மொழியாக விளங்குகிறது. அத்தகைய பெயரும் புகழும் தமிழ் மொழிக்கும் உரியது என்பது போற்றுதலுக்குரியது. தமிழில் அகராதிகள் உருவாக்கத்தின் தோற்றுவாயாக தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கண நூல் இருந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

தொல்காப்பியம் -> நிகண்டுகள்-> அகராதிகள் என்னும் அடிப்படையில் படிநிலை வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளன எனலாம்.

தொல்காப்பியத்தில் எழுத்ததிகாரத்தில் எழுத்துக்களின் பிறப்பைக் குறிக்கும்மிடத்து (தொல்.எழுத்து.)

**“உந்தி முதலா முந்துவளி தோன்றித்
தலையினும் மிடற்றினும் நெஞ்சினும் நிலைஇப்
பல்லும் இதழும் நாவும் மூக்கும்
அன்னமும் உளப்பட எண்முறை நிலையான்
உறுப்புற்றமைய நெறிப்பட நாடி
எல்லா வெழுத்துஞ் சொல்லங் காலைப்**

பிறப்பின் ஆக்கம் வேறுவேறியல் திறம்படத் தெரியுங் காட்சியான”

என்று ஒலியின் குறியீடு அதற்கான அர்த்தம் மனிதர்களால் அதன் மேல் ஏற்றி வைக்கப்படுகிறது. இதன் விளக்கமாக உந்தி என்பது தொப்பூழ் என உரையாசிரியர் சொல்லுவர். எனினும் மொழியியல் அறிஞர்கள் கூறுமிடத்து உந்தி என்பதை ‘உந்துதல்’ என்பர். மேலும் கீழும் உந்துவதால் ‘உந்தி’ எனப்பட்டது. இவ்விடம் சொல் ஆட்சி பெறுகிறது. அகராதி பிறக்கக் காரணமாக அமைகிறது. இதனடிப்படையில் எழுத்துக்கள் பிறப்பு என்பது எட்டு இடங்களின் உதவியால் பிறப்பதைப் காணலாம்.

ஒரு சொல்லை வைத்துக் கொண்டு தனக்கேற்றார் போல் பொருளை அமைத்துக் கொள்வது மனித இயல்பு. ஆனால் அப்பொருள் சரியாக காரணத்தோடு அமைத்து பொருள் படக் கூறுவது அகராதி மரபு. இதற்குக் காரணம் வாழ்கின்ற சூழலின் அடிப்படையேயாகும். மொழி என்பது நிலத்திற்கு நிலம், பொழுதுகேற்றார் போல் மாறக் கூடியது.

முதலெனக் படுவ நிலம் பொழுது இரண்டின் இயல்பென மொழிப இயல்புணர்ந் தோரே

என்னும் தொல்காப்பிய (அகத்திணை- 4) த்தில் நிலம் பொழுது என்னும் இரண்டும் மொழி தோற்றத்தின் நுட்பமான பங்கு வகிக்கிறது. நிலத்தில் தோன்றுகிறது. எனவே நிலம் என்பது சொற்களின் உற்பத்தி மூலமாக உள்ளதைக் காணமுடிகிறது.

தொல்காப்பியம் அகராதிகள் உருவாக்கத்திற்கு மூலக்காரணமாக இருந்திருப்பது மொழி வளர்ச்சிக்குக் கிடைத்த வளமை என்றே சொல்லலாம். எல்லாச் சொற்களும் பொருள் குறிக்கக் கூடியவையே என்றும் அவை பெயர், வினை, இடை, உரி எதுவாக இருந்தாலும் பொருந்தும் என்றும், பெயர் இடுகுறி காரணம் என்று இருந்தாலும், இதுகுரியும் காரணப்பெயர்தான் காரணத்தினால் மட்டும் அந்தப் பெயர் உண்டாகாது என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. சொல், பொருள், குறித்தாலே சொல் என்று பெயர் பெரும் என்றும் உரிச்சொல் என்பது வேர்ச்சொல் என்று பல்வேறு இலக்கண ஆசிரியர்களால் கூறப்பட்டுள்ளது என்ற போதும் உரிச்சொல் என்பது சொல்

மொழியும் அகராதியும்

பிறப்பிற்குரிய சொல் ஆகும் என்பதைத் தொல்காப்பியத்தின் மூலம் காணமுடிகிறது.

நிகண்டுகள் அகராதி உருவாக்கியத்தில் முக்கியப் பங்கு வகிக்கிறது. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கமாகக் கருதப்படும் நிகண்டுகள் ஒரு சொல்லுக்கு ஒரு பொருள் என்ற அடிப்படையிலே தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. பொருளறிந்து சொற்களைப் பயன்படுத்தும் திறனும், சொற்களை அதிகமாகத் தெரிந்திருக்கும் திறனும் வேண்டும். இதனால் தான் சொற்கள், சொற்பொருள் போன்றவற்றை நிகண்டுகள் நூற்பா வடிவில் தருகின்றன. சொல்லுக்குப் பொருள்கூறி அகராதிக்கு வித்திட்ட பெருமை தொல்காப்பியரையே சாரும். தொல்காப்பிய உரியியல் இதற்கு சான்று பகர்கிறது.

உரிச்சொற்பானுவில், திவாகர நிகண்டு, பிங்கலநிகண்டு, உரிச்சொல் நிகண்டு, கயாதரநிகண்டு, சூடாமணி நிகண்டு, அகராதிநிகண்டு, ஆசிரிய நிகண்டு, கைலாச நிகண்டு, சூளாமணி, சதுரகாதி, அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு, பொதிகை நிகண்டு, பொருள் தொகை நிகண்டு, பொதிகை நிகண்டு, பல்பொருள் சூடாமணி, உசிதசூடாமணி, சிந்தாமணி நிகண்டு, நாமதீப நிகண்டு, நவமணிக் காரிகை நிகண்டு, நீரரா நிகண்டு, தமிழ் மின் நிகண்டு – என நிகண்டுகள் பல இருப்பின் உரிச்சொல் நிகண்டு என்பதைத் தொல்காப்பியர் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே குறிப்பிட்டுள்ளார். தமிழுக்குக் கிடைத்துள்ள முதல் நிகண்டு சேந்தன் திவாகரம் என்பதாகும். இந்நிகண்டின் ஆசிரியர் திவாகரர் தம்மை ஆதரித்த சேந்தன் என்பவர் பெயரையும் சேர்த்து சேந்தன் திவாகரம் எனப்பெயரிட்டுள்ளார். ஒன்பாதாயிரத்து ஐநூறு (9500) சொற்களைக் கொண்ட இந்நிகண்டு ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியதாகும். இந்நிகண்டுகள் காலத்தின் வரிசைக்கேற்ப தரப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு காலக்கட்டத்திலும் உருவான உருவான இந்நிகண்டுகள் சொற்களை காலச் சூழலுக்குத் தக்க உருவாக்கியுள்ளன. நிகண்டுகளின் இன்றியமையாத சொற்கள் அகராதிகள் உருவாக்கத்திற்கு மூலகாரணமாக அமைந்துள்ளது. இச்சொல் இப்பொருள் உடையது என்பதை அறிந்து கொள்ளவும் வரிசைப்படுத்தப்பட்ட அகராதிக்கு முன்னோடியாகவும் நிகண்டுகள் திகழ்கின்றன.

"அகராதி என்பது எழுத்துக்களின் அகரநிரல்படி சொற்களைத் தொகுத்துப் பொருள் கூறுவதாகும். ஒரு மொழிக்குப் பொருள் கூறும்

அடிப்படையிலும் பிறமொழிப் பொருள்கள் அடிப்படையிலும் அமையும் (சுபாஸ் சந்திர போஸ் - தமிழ் இலக்கிய வரலாறு. ப.233) என்று பொருள் கூறுகிறது.

காலந்தோறும் அகராதிகள் எழுதப்பட்டு வந்தது. அவற்றில் புதிய புதிய கலைச்சொற்களையும் அதற்கான பொருளையும் குறிப்பிட்டு மொழியின் வளர்ச்சிக்கு புதிய உந்துதலை ஏற்படுத்தி உலகறியச் செய்தன. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் வீரமாமுனிவரால் இயற்றப்பட்ட சதுரகாதி தொன்மையான அகராதி ஆகும். தொடர்ந்து 1842 ல் சந்திரசேகரராவ் இயற்றிய மாணிப்பாய் அகராதி பொருள் விளக்கத்தைச் சரியாகக் கொடுக்காத காரணத்தால் பின்னாளில் 1901 -ல் திருத்தம் செய்து ந.கதிரைவேற்பிள்ளை தமிழ்மொழி அகராதி என்று வெளியிட்டார். தமிழ் மொழிக்கு இவ்வகராதி மிகுந்த பயனுடையதாகக் கருதப்பட்டது. இதே அகராதியை மேலும் திருத்தம் செய்யப்பட்ட கதிரை வேற்பிள்ளை 1904 -ல் தமிழ் மொழி அகராதி என்று வெளிவந்தது. ஒரு மொழி அகராதிகள் பல தொடர்ந்து வந்து அகராதிகளில் புதிய மாற்றத்தைச் சொல் உருவாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

மேலை நாட்டினர் வருகை தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு முக்கியப் பங்காற்றியது. மதத்தைப் பரப்ப வந்த மேலை நாட்டினர் தமிழ் மொழியைக் கற்றுத் தெளிவு பெற வேண்டிய சூழ்நிலை உருவானது. தமிழையும் அகராதியையும் தெரிந்து கொண்டனர். தங்கள் மொழியில் அகராதியை எழுதினர். தமிழ் - போர்த்துகீஸ், தமிழ் - இலத்தீன், தமிழ் - பிரெஞ்சு, பிரெஞ்சு - தமிழ், தமிழ்-ஆங்கிலம், ஆங்கிலம்- தமிழ், என்னும் அடிப்படையில் தமிழிலிருந்து பிறமொழி அகராதியும், பிற மொழியிலிருந்து தமிழ் மொழி அகராதியும் உருவானது.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் உருவான அகராதிகள் தமிழ் மொழிக்கு புதிய பரிமாணத்தை ஏற்படுத்தியது. தமிழ்ப் பேரகராதி (Tamil lexicon) ஏழு தொகுதிகளாக வெளிவந்து தமிழ் ஆங்கிலப் பொருள், சான்றுகளின் அடிப்படையில் வெளிவந்தது. இருமொழி அகராதிகள் ஆங்கிலம் தமிழ் என்னும் அடிப்படையில் 1942 இல் வின்சுலோவினால் தொடர்ந்து எழுதப்பட்டு இன்று பல வளர்ச்சிநிலையை அடைந்துள்ளது. அகராதித் துறையில் முழுமையாகக் கால்பதித்த சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் தமிழ், தமிழ் - ஆங்கில அகராதிகள், க்ரியாவின்தற்காலத் தமிழ் அகராதி எனப் பல அகராதிகள் வெளிவந்துள்ளன.

மொழியும் அகராதியும்

அகராதி வகைகள்:

ரேண்டம் ஹவுஸ் அகராதி டிக்ஷனரி எனும் சொல்லுக்கு 'ஒரு மொழியிலிருந்து தெரிவுசெய்யப்பட் சொற்களை எல்லாம் வழக்கமாய் அகரநிரலில் தந்து அச்சொற்களின் பொருள், ஒலிப்புமுறை, சொற்பிறப்பு, சொல்விரிவு போன்றவை பற்றிக் கொடுக்கப்படும் தகவல்களை ஒரே மொழியிலோ வேறு மொழியிலோ தரும் நூல்' என விளக்கம் தந்துள்ளது. ஆக்ஸ்போர்டு ஆங்கில அகராதி 'சொற்களின் எழுத்துமுறை, ஒலிப்புமுறை, பொருள் நுட்பம், பயன்பாடு, ஒருபொருட்பலசொல், ஆக்கச்சொல், வரலாறு போன்றவற்றையோ இவற்றுள் சிலவற்றையோ தெளிவுறுத்தும் பொருட்டு ஒருமொழியின் தனித்தனிச் சொற் களையோ, குறிப்பிட்ட வகைச் சொற்களையோ கையாள்கின்ற நூல், நோக்கீட்டுத் தேவைக்கேற்பச் சொற்களை வரையறுத்த சில வரிசையில் தரும் நூல். தற்போது பெரும்பாலான மொழிகளில் அகரநிரலே பின்பற்றப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு தனிமனிதரின் மொழித்திறனும் வேறுபட்டது. ஒரு தனிமனிதனின் மொழி காலந்தோறும் வேறுபட்டு வருகின்றது. அவனது குழந்தைப் பருவ மொழியும், இளமைக்கால மொழித்திறனும் முதுமைக் கால மொழித்திறனும் வெவ்வேறு பட்டனவாய் உள்ளன. சொற்றொகுதி நிலையில் மட்டுமல்ல பயன்பாட்டு முறையிலும் இவற்றுள் வேறுபாடு உண்டு. இதைப் போலவே ஒரு தனிமனிதனின் மொழி, வேறு ஒரு தனிமனித மொழியினின்றும் வேறுபட்டிருக்கும். கற்றோர், கல்லாதோர், இலக்கியப் படைப்பளான், ஒரு குறிப்பிட்ட தொழில் சார்ந்தோர் என ஒவ்வொருவரின் மொழித்திறனும் வேறுபட்டதாய் அமையும். இவற்றைப் போலவே குறிப்பிட்ட மொழி பேசப்படும் பறந்துபட்ட நில எல்லைக்குள் அமைந்த பல்வேறு வட்டாரங்களில் பேசப்படும் மொழிகளும் தம்முள் வேறுபாடு உடையன.

பொதுவாய்ப் பதிவுச்சொற்களின் இயல்பு, பொருள் விளக்க வரையறை எனும் அடிப்படைகளில் அகராதிகளைக் கலைக்களஞ்சியம், மொழி அகராதிகள் என இரண்டாய்ப் பாகுபடுத்தலாம். மொழி அகராதிகளில் பதிவுச் சொற்களின் இலக்கணப்பொருள், ஒலிப்பு, எழுத்துமுறை, சொல்விரிவு, சொற்பிறப்பு, ஒருபொருட் பலசொல், எதிர்ச்சொல், மேற் சோள குறிப்பான்கள் என்பன தரப்பெறும். மொழி அகராதிகளில் இடம்பெறும் இவ்வகைப் பதிவுக்கூறுகளில் சொற்பொருள் என்பது மட்டுமே

கலைக்களஞ்சியத்தில் இடம் பெறும். இப்பொருளும் சொற்பொருளாய் இல்லாமல் சொல்லின் பன்முகப்பட்ட இயல்புகளையும் விரிவாய் எடுத்துரைப்பதாய் அமையும். இத்தகைய விரிவான பொருள் விளக்க அடிப்படையினால்தான் இவ்வகை நோக்கு நூல்கள் கலைக்களஞ்சியம் எனப்பெறுகின்றன.

அகராதியில் எழும் சிக்கல்களும் தீர்வு

அகநிரல் படுத்தும் பொது அகராதியில்சில சிக்கல்கள் வருவது எதார்த்தமானதே. இலக்கணத்திற்கும் அகராதிக்கும் உள்ள வேறுபாட்டினையும், அகராதிச் சொல் என்பது மொழியில் வழங்கும் சொற்களுக்கு அப்பாற்பட்டது. சொல்லுக்கு என்பது பல்வகையில் விரிந்துவரும் சொல்லாகும். சொல் பிரிவுகள் அனைத்தையும் எளிதில் வரவழைக்கும் வடிவமே அடிப்படை வடிவம் என்றும், பொருள் வேறுபாட்டையும் வடிவ வேறுபாட்டையும் தெளிவாய் உணர்ந்து அகராதிச் சொற்களைத் தெரிவு செய்ய வேண்டும். வினைச்சொல்லின் சொல் விரிவுகள் சிக்கல் வாய்ந்தன. வினையெச்ச வாய்பாட்டுச் சொற்கள் வினையடைகள் அகராதிச் சொற்களாய் கொண்டு ஆக்கச் சொற்களை விசுதி சேர்ந்தலை, கூட்டுச் சொற்கள் என இரண்டாகப் பிரித்து அகராதியில் பதிவு செய்து பின்னர் சொல்விரிவு ஆக்கச்சொற்கள் ஆகியவற்றின் பயன்பாடுகளைக் தெளிவாக, முழுமையாக அறிந்து செய்யப்படும்பொது அகராதிச் சொற்கள் சிக்கல்களிலிருந்து தவிர்க்கப்படும்.

தொகுப்புரை

அகராதிகள் மொழியின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக இருந்து வருகிறது. ஒரு மொழி வளம் பெறுவதும், வளமை பெறுவதும் நிலைத்து நீடித்து நிற்பதற்கும் அம்மொழியின் அகராதிகளே முதன்மை பெறுகிறது. அந்தவகையில் திராவிட மொழி குடும்பங்களில் தலையாய பங்கு வகிக்கும் இத்தமிழ் மொழியானது அகராதிகளைத் காலந்தோறும் எடுத்துச் சென்றதால் சிறப்பு பெற்றுள்ளது. தொல்பழங்காலத்தில் இருந்து தொடங்கிய அகராதிகள் சங்ககாலத்தில் நிலைத்து இக்காலத்தில் நாளும் புதிய கலைசொற்களை உருவாக்கி உள்ளது. அகராதியின் மொழியும் பிரித்து அறிய முடியாத இருபெரும் துருவங்களாக உள்ளது. உலகில் பல்வேறு மொழிகள் பேசப்பட்டு வந்தபோதும் எழுத்து மொழியாக இருந்தபோதும் அவற்றிற்கெல்லாம் இல்லாத தனிச்சிறப்பு மூவாயிரம்

மொழியும் அகராதியும்

ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே தமிழ்மொழியில் அகராதிகள் இருந்துள்ளமையை தொல்காப்பிய சான்றுகளால் அறியமுடிகிறது. கலைக்களஞ்சியம், சொல்லடைவு, நிகண்டுகள் என அகராதிகள் பல்வேறு நிலைகளில் இருந்த போதும் அவை முறையாக ஒருமொழி, இருமொழி, பன்மொழி என அகர நிர்ல்படி முறைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அகராதியின் வளர்ச்சி, மேன்மைகள் என்றே சொல்லலாம்.

பார்வை நூல்கள் :

சக்திவேல்.சு, தமிழ்மொழி வரலாறு, மணிவாசகர் பதிப்பகம்,சென்னை
– 600 108, 2021

திருநாவுக்கரசு.இரா, தமிழ் அகராதியில் ஆய்வடங்கல்,
தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்,.2008

மாதையன். பெ, அகராதியியல், தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்,
613 005, 1997

சுபாஷ் சந்திரபோஸ். ச , தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, இயல் வெளியீடு,
தஞ்சாவூர் 613 001, 2021

....., தொல்காப்பியம், கழக வெளியீடு, சென்னை. 1988

Raja Chakravarthi, B., Soman, K. P., Ponnusamy, R., Kumaresan, P. K., Thamburaj, K. P., & McCrae, J. P. (2021). DravidianMultiModality: A Dataset for Multi-modal Sentiment Analysis in Tamil and Malayalam. *arXiv e-prints*, arXiv-2106.